

Nro. 43.

A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben, Pénteken Majusnak 29-ik napján
1801-ik esztendőben.*

Páris, Május' 15-dikénn.

A Toskánai Király valóságos királyi pompával utazik *Madridból* Spanyol országonn keresztül *Páris* felé. Mindenütt a' Testörző Regimentnek négy Kompaniája által kísérteti magát, és egyéb számos kísérők között 4 Kurirok is vannak véle. *Párisba* nagy készületekkel várattatik. Nagy vendégségeket fognak, az Első Konzul, a' hadi Minister *Berthier*, és több mások is, az ő Fellege tiszteletére adni. Gondólják, sőt sugdossák is már egymás fülibe az emberek, hogy talám meg is fog ez úttal *Párisban* koronáztatni az ujj Felség.

A' Moniteurben ilyen meg-jegyzések olvastatnak — 1) ször, Nápolyról: — „A' General-Lieutenant *Soult* elatt lévő 12 ezer emberekből álló Frantzia sereg, *Tarantoba* Apr. 5. dikénn meg-érkezett, és az *Otránte* félszigettyét; valamint szintén, *Brundisi*, *Gallipoli*, *Bari*, *Taranto* várakat, a' több ki nevezettekkel együtt, el foglalta. Ujában mindenütt jó szívvél fogadtatott a' katonaság“ — 2) ször, Portugalliáról: — „Remélünk lehet, hogy a' Portugalliában minden oráon elő fordulandó történetek, Frantzia országnak és az ő szövetséges barátjainak igen bétés pótolékul fognak szolgálni azon számos birtokokér, a' melyeket Anglia, Amérikában és a' Mediteraneum tengerenn, nem annyira fegyverének ereje, mint inkább csalfaság és meg vesztegetés által halytott hatalma alá.“ — Ez az utolsó homályosotska meg-jegyzés azonközben, egy kitsiny szegget ütött némely Párisiakok a' fejekbe — „talám bizon rosz hírt vett (igy szollanak) Egyiptomnak állapotjáról az Országlószékünk, és talám erre czéloz a' Moniteur!“

Ha seregeink a' Portugalliai határokhoz érnék, ott meg sem fognak állapotodni, hanem egyenesen *Lisbona* felé nyomulnak elő, hogy ott a' békefféget meg készítsék, és a' tett hadi költségét kezeseket vegyének magokhoz.

Itt *Párisban* egy igen fontos ujj könyvetske forog közkézenn. A' czime ez: Réa állhat e' az Első Konzúl az Angliával való alkudozásban, a' nép' Képviseleinek helybehagyása nélkül, valami olyan békefféséges bázisra, a' mely szerént valamely Frantzia, vagy már Frantzia országhoz foglaltatott, tartomant, másnak engedni, vagy málsal fel tserélni kellene? — Ennek a' kérdésnek azonközben, csak majd akkor jön el az ide-

je, mikor Egyiptomnak és Portugalliának állapotját meghatározta a' jó, vagy a' rossz szeren-
tse. —

Egy Párisi Ujjságíró azt erősítette a' napokban, hogy tsupa képzelődés volna az, hogy né-
kiek az Angliába való kiszállásra, hadi hajós-
sereg kivántassék. Még tsak titok se kivantatik,
úgymond, hozzá: legyen tsak szállító hajónk elég,
és egy jó napkeleti szelünk, ezeknek segedelmi-
vel mindenkör ki tud egy számos és gyakorlott
Frantzia sereg szállani Angliába, Tsak 40 ezer
embernek szükfég ki szállani, hogy angliát meg-
hódoltassa. — Nagy katona lehet ez az Ujjságíró!
— Mint valóságot úgy írják azonközben azt, hogy
Bonaparte Napoleon meg nem akar addig halni,
míg a' tengeri erejét is Frantzia országnak, arra
a' pontra nem helyheztetni, a' melyre az ő szá-
rozonn tsatázó erejét fel emelte. Hanem ez, tsak
lassan lassan eshetik-meg, és még addig sok ujjsá-
gok fognak történni.

Admirál *Gantheaume* ismét ki lopta a' hajós-
seregetskéivel magát a' *Touloni* kikötőhelyből.
Livornó felé vette útját, a' hova meg is érkezett:
hanem Május' 3 dikánn a' *Livornói* kikötőhely-
ből is megint kivezett, és *Corsika* felé vette út-
ját. Gondolni lehet, hogy tsak azért tekereg ilyen
sok felé, hogy az Anglusok' figyelmetességit akar-
ja meg tsalni.

Az Olofz Ujjságok el vesztik az Olvasók előtt
való hitelekét, ha Piemontnak állapotjáról to-
vább is az ő eddig való módjok szerént irnak.
Már háromszor írták, hogy Piemont Frantzia or-
szághoz foglaltatott legyen, és ugyan annyiszor
mondottak magok magoknak ellent. Mely bi-
zonyosan írták, 's írtuk mi is ő utánok a' mult

hetek alatt ugyan azt! 's ma ismét azt kell még is ugyantsak ő utannok írunk, hogy Gen, *Jourdan*, a' Turini Frantzia Bízto, ki hirdettette légyen Május' 2-dikánn: hogy, ámbátor a' Frantzia országlószék Piemontban ujj országlás' módját rendelt is, ezt mindazonáltal tsak *provisoriai* országlás' módjának kelletik tartani, és még ebből nem következik az, hogy Piemont Frantzia országhoz foglaltatott volna. Egy *Turini* Ujjságnak, a' mely magát *Subalpiniai Frantziának* kezdette volt nevezni: meg parantsólták, hogy tsak éljen az eddig való nevezetivel, és tovább is tsak *Alpesi Journalnak* nevezze magát.

Hogy a' *Chouans* vidékekenn tsakugyan nem mindenütt állott még a' tsendesség helyre, megttízik azon rendelésből, melyet a' Konzulok Május 8 dikánn ilyen kifelyezésekkel botsátottak a' Napnyugoti tábor' fő vezérihez *Bernadotte* Generálishoz: — „A' Napnyugoti tábor vezére, haladék nélkül nevezzen ki a' Napnyugoti Departamentomokban pufztító tolvaj csoportoknak üldözésekre, három Stutzos seregeket, és mindenik mellé rendeljen 5 tiztekből és egy-egy *Auditorból* (Szószollóból) álló Katona Itélőszéket, a' melyek mind azokat a' nyughatatlanokat, a' kiket fegyveres kézzel találják és fognak meg, helyben mingyár sententziázzák meg.“

Azon Departamentomok' Préfektusaikhoz, a' melyekben a' lármázásnak és támodadásnak e' féle eszközei még máig is szemléltetnek, ilyen hirdetést küldött a' közönséges Politziai Minister: — „A' Kormányizék, hogy ugyan azonegy eszköz által a' belső háboru' tüzeit is kiólthassa 's - a' Frantzia vért is megkiméllhesse, elztendeig tartó kegyelmes botsánatot engedett volt azoknak a' jó útra vizsgálza térni akaró Republikánu-“

soknak; a'kiket, vagy ez a' revolutzió meg-fekélyesített, vagy pedig a' kik a' Respublika' ellen-ségeinek alattomban való intselkedései által, el-tsábittattak vólt. Az Országglófzék, már ma semmi külömbféget nem teszen többé ezen Nap-keleti Departamentomok, és Frantzia Országának más részei között: hanem minyajokat a' ditsőf-ségből és boldoglágból egy formálog kívánván részesíteni, ugy itél, hogy tsak egy kised harami-áskodó tsopórtot kelljen még szükségesképpen ki-irtani a' Respublika' földgyéről. Ezen haramiákkal semmi némü alkuba nem kell többé botsátkozni, akar mely fel-tételek alatt meg akar-nák is magokat adni: a' mely katona vagy pol-gári tilzt, alkuba botsátkozik vélek, nemzeti fel-sőség ellen való bünt követ el. Mind azok a' támodók, a' kiknek kezeikben még mais fegyver találtatik, a' vesztöhelyenn óltattassanak ki a' vi-lágból; és semmi némü botsánathoz ne légyen többé semmi reménségek. El jött az ideje már egyszer, hogy ezen 13-dik katona Osztály béli szerentsétlenek, a' kiknek bünök mind ez ideig Angliából élelztödött, el enyészzenek.

A' *St. Domingói Szeretsen* Frantzia Generális, *Toussaint Louverture*, a' tulajdon maga kife-jezése szerént *böltsen* végre halytotta a' Frantzia Respublika és Spanyol ország között való békes-ségnek azon még mind ez ideig bé töltetlen ma-radott czikkelyét, a' mely szerént ezen szigetnek *Spanyol* része a' Frantzia Respublikának enged-tetett. A' dologról ilyen hirdetést adott-ki a' ne-vezett Generális a' szigetnek Frantzia vidékeinn: — „Hazafiak! Nagy meg elégedéssel adom tud-totokra, hogy én a' Frantzia Respublika' nevé-ben ezen szigetnek Spanyol részét el foglaltam. Két sereget, *Moise* és *Louverture Pál* Brigadéro-sok' vezérléseik alatt, Délre és Északra *Sta. Domin-*

go és *St. Jago* városaik felé meg indítván, a' Spanyol lakosok mind kettőjöknek ellene állani próbáltak ugyan: hanem a' miéink az ő ellentállásokkal semmit nem gondolván, folytatták a' ki rendelt czél felé útjokat. A' mértékletesség, emberiség, és böltsesség, a' melyekkel én éltem, elfordították a' verontást; kevés veszteséggel az egész szigetet el foglaltam. Az első ütközet után, tsupán csak elhittetéssel éltem, mint hodoltató eszközzel. Leg fényesebb kimenetel koronázta az expeditziómat. Brigadéros *Moise* azzal a' vitéz mértékletességgel viselte magát és teljesítette minden rendeléseimet, a' mely tulajdona egy Frantzia Generálisnak. A' személy és tulajdon mindenütt szorosan meg betsültetett. Ezen környülállások szerént (a' melyeket én azért befzéllek a' közönlégnek ilyen nagy gyönyörűséggel elő, mivelhogy tsupa igazságok) ki hirdetem, hogy a' *St. Domingo* szigetén lévő Frantzia katonák, a' hazára nézve igen érdemessé tették magokat. — „Békesség, és atyafiságos barátság. —“

„*Toussaint Louverture.*”

A' Frantzia Országi kikötőhelyekben legkisebbnyire sem titkóltatik többé, hogy a' Frantzia feregek, az alatt, míg az Anglusok Egyiptommal bajoskodnak, egyszerismind akarjanak az Irlandus és Anglus partokra ki szállani, így gondólkodván, hogy, ha egyszeriben sok pontokon tesznek próbát, leg alább némely pontokon szerentsések lesznek. Aprilis' 20 dikánn már 50 ezer fegyveres embernek rendeltetett volt *Brestben* szállás. Az a' *Humbert* nevű Generális, a' ki már egyszer tett egy szerentsétlen próbát Irlandiába, most ismét *St. Malóban* készíti magát az ujj expeditzióhoz, a' hova minden nap sok fegyveres nép várattatik *Rennesből*. Itt *St. Malónál* 75 ágyus

fajkák és egyéb a'-féle laposs hajók állanak kézfzen, a' melyekre 20 ezer katonák minden ágyúzó és egyéb táborig készületeikkel fel térnek. Az Első Konzúl' beszédgyiben ezeket a' szavakat jegyezték meg nem régen — *ha a' szükség híván ni fogja, úgymond, nekünk a' Jernley és Güernsey, nevű szigeteket kelletik Frantzia ország és Anglia között való hídnak tartanunk.* — Most már leg előbb is ezen kinyilatkoztatásnak kellene tehát azon temérdek fégyveres nép által telyesitetni, a' mely a' Frantzia partokon három táborokban öszsze sereglett; és a' melynek száma már eddig is 150 ezer emberekre tétetik, és még most is szüntelen nevedik. Ezek, nem gyülekeztek kétség kívül tsak azért oda, hogy a' partokat meg nézzék.

Stockholm.

Az Északi fégyvernyugvást már nem tsak Dániával, hanem a' Orosz és Swéd udvarokkal is helyre állította Anglus Admirál *Hyde Parker*, a' melyre a' summáson itt következő levelezések szolgáltak alkalmatossággul: —

Swéd Admirál *Cronstedt*, Admirál *Parkerhez* irván, jelentette neki, hogy az ő Ura a' Swéd Király szeréntné tudni, hogy az Anglus hadi hajóknak a' Carlskronai kikötőhely elől való el távozásából, nem azt lehetne e' kihozni, hogy az Anglus hajók a' Swéd kereskedő hajóknak, a' magok partjaik körül való járást kelést nevezetesen a' Balticum és Cattegat tenger-öblökben való kereskedést, talám nem fognák többé akadályoztatni? — Admirál *Parker* azt felelte, hogy azon szempillantattól fogva, minekutánna értésire esett volna, hogy a' mostani uralkodó Orosz Császár,

mind magára mind pedig a' maga Északi Szövetleges társaira nézve, oly békeféléges indulattal légyen, ő (*Parker*) azonnal olyan rendelkezéseket küldött az Anglus hadi hajókhoz, hogy a' Swédok' Dánufok' és Oroszok' kereskedő hajóikat, sem a' Cattegatban sem pedig a' Balticum tengeren, telyességgel leg kissebb bántódással is ne illessék.

Florenczia, Május 2-dikánn.

A' Nápollyal kötött Alkunak még tsak az a' Czikkelye nem telyesítettödhetett, a' mely Elba szigetének a' Frantzia seregek által leendő elfoglalását illeti. A' Gantheaume' hajós serege azért jelent volt meg a' napokban Livornónál, hogy az ott fekvő 60 ik Frantzia fél Brigadát, a' nevezett szigetre által vigye: hanem ez, mikor már éppen hajóra kellett volna ülni, egyenesen megmondotta, hogy egy nyomot sem megyen. Értésire esvén *Murat* fő vezérnek a' dolog, ő az 1-ső és 3-dik Batalionbéli Granatéros Kompániáknak fegyvereit azonnal elvétetvén, magokat az embereket a' *Turini* várba foglagra küldötte. A' több Kompániákat ide *Florentziába* hozatván, azokkal is hasonló képpen akart bánni, hanem ezek meg szánván és bánván tselekedeteiket, és a' fő vezérnek tsak nem sírva, esdekelvén végezetre *pardont* nyertek, de tsak az után, hogy a' bünösöbbeket ki vallották és kiadták, kik is katona Itélőszék' elibe állittódnak. — Ezen Batalionok között az egyiknek 3 tiztjei, ilyen esdeklő levelet írtanak volt Murathoz: — „

„Generális! Mi, az 1-ső Batalionbéli tizti sereg által megkérítettünk, hogy az ő hozzád viseltető tiztelettyeknek és jó indulattyoknak, je-

lento eszközeik légyünk: és hogy egyfzersmind a' Livornói szerentfetlen történetről is némely körülállásokat tudtadra adjunk. Mi soha nem fogjuk a' mi feregünktől el-követtetett hibát palástolni: hanem más felől, valamint az igazságnak ugy a' hazánnak is tartozunk, azzal, hogy azokat a' tsalárd mesterkedéseket, a' mellyek által nagy számu Livornói lakosok és ott tartozkodó idegenek, arra az engedetlenségre vették feregünket, hogy a' parantfolatnak ne engedelmeskedjen, és hajóra ne üljön, kinyilatkoztassuk. El titkolhatatlan dolog az, hogy katonáink, nevezetesen a' Gránátárosok, meg vendégeltettek, és meg részegittettek a' polgárok által, a' kik még pénznek ki osztogatása által is éleztették közöttök a' támogatást. A' katonák' forai között futkosván, fel szóval ingerelték őket a' vakmerösködésben való álhatatoflágra, &c.

Murat fő vezér ilyen válofszt adott ezen levélre: — ;,

„Katonák! a' ti hazátok, és egész Europa, gyakran hangoztatta a' 60-dik fél Brigadának vitéz tselekedeteit; ő, ditföflégének czimereit a' zászlojánu hordozza; és az ő neve jövendő világ' emlekezetében is meg fog maradni. Hanem, tsakugyan az ő Livornói támogatásának hire is bé-tölti már most egész Frantzia Országot, és ez bofszúállást fog ellene kiáltani! Azonközben nem sokára, az ő ditföflégét meg-homályosított bofszúállást kívánó szovak' helyébe, ilyen kiáltás következik: A' 60-ik fél Brigáda, meg bánta a' maga tselekedetét, a' fő vezér látta az ő könyhullatását, és meg kegyelmezett néki! Tudják meg a' ti vezéreteknek szavából azok az Anglusok, a' kik titeket az ő fizetett Agenseik által el-tsábitottak volt, hogy ti, mihelyest meg-ismér-

tétek a' ti meg-fogattatásotokra ki-terjesztetett hálót, mihelyest meg tudtátok, hogy éppen ők voltak legyen azok, a' kik ellen néktek útra, indulnotok kellett volna, azonnal magatok kívántatok vissza, mind fegyvereiteket, mind pedig az ő ellenek való indulásra a' parantsolatot. Siesetek tehát pajtásaitoknak is meg vinni a' töllem való botfánatot és az ezen veszedelmes meg. tévedésről való el felejtkezést."

London, Május 12-dikán.

A' *Minorea* szigetén és *Gibraltárban* nem elkerülhetetlenül szükséges Anglus katonaság, mind Egyiptom felé parantsóltatott útját venni. — Az Udvari ujjágban ismét adattak ki itten Egyiptomot illető Officialis tudositások: de még eddig ezek is tsak Mártzius 18 dikáig szolgálnak. Irja *Abercrombie*, hogy igen tsekély készüllettel kénytelenített legyen az Egyiptomi expeditzitiót tenni. Az Anglusok' vesztése, Mártzius' 8 dikán és 13. dikán, két ezer emberekre tétetik ezen ujjabb Officialis jelentésben.

Manchesterben ismét öszsze gyülekeztek az utolsó valárnap valami 1000 lakosok: hanem, minekutánna négy Dragonyos Kompániák hozzájuk lóvagolván, őket az el széledésre intették volna, engedelmeskedtek, és tsendesen el széledtek.

Páris, Május 16 dikán:

Gen. Adjutáns *Berthier* azt írja Florentziából 7 dikán a' hadi Ministerhez, hogy egy 600 em-

berekből álló Frantzia sereg a' Brigadéros *Mariotti*' vezérlése alatt *Corsica* szigetéről *Elba* szigeténél meg jelenvén, noha nagy bajjal tsak ugyan ki szállott végezetre ezen szigetre, és az után Livornóból is segítsége érkezvén, *Porto-Ferrajót* körül vette, a' melyben a' Nápolyiak és Anglusok mind együtt valami 1400-an vannak.

A' *Journal Defenseur* azt írja Egyiptomról, hogy a' leg ujjabb tudósítások szerént valami Anglusok vetődtek ki Marsiliához, a' kik azt mondják, hogy az ő Egyiptomi expeditziójok nem fülhetett el szerentsésen, és tsak 6 ezerezen menekedhettek meg, a' kik hajóra ültek, és *Minorka* szigetére már vissza eveztek.

A' Török határszélről, Majus 7 dikénn: —

Május' 27 dikénn ismét esett egy tsata Egyiptomban, a' melyben a' Frantziák arra kényszerítették az Anglusokat, hogy hajóra ülven, Egyiptomból távozzanak el. Hallatik, hogy az előtt *Cairó* mellett is esett volna 19 dikben a' Nagy Vezér' seregivel valami verekedés: de ez nem bizonyos.

B e s.

Tegnap előtt reggel a' 7 ik igen szép Huszár Regiment, kinek mostani tulajdonosa Herczeg *Lichtenstein János*, Silésia felé, a' hol tudniilik az utólló el rendelődés szerent kvártélyozni fog; és tegnap reggel a' Császár nevet viselő szép dragonyos Regiment a' Leopoldstaton által marsiroztak.

* * *

Magyar Ország.

Miskóltz 19. May.

Tegnap vala nállunk az a' ditsőfféges nap, mellyen ezen Tek. Ns. Borsod, úgy Torna és Ung Vármegyék' eggyesült Felkelt Nemes Lovas és gyalog seregeik; minekutánna a' magok Brigadéroffaik, úgymint Titt. Oberstlajtenánt *Radváni Radvánszky Ferentz*, és Fő Strázsa-Mester *Páloczi Horváth Adám* Urak által ide, úgymint széllyel-ozzlattatások' helyére békeffégesen el vezéreltettek volna, M.gos Báró Feldmarsal Lajtenánt és Kerületbéli Generális *Mészáros János* Úr' jelenlétében a' trombitákat, és dobokat által adván, tiszteffégesen el botsáttattak. A' melly felkelt Ns Seregeink iránt tartozó háláadatoffágunkat több rendbéli tselekedeteinkel töllünk ki telhetőképpen meg bizonyítottuk, különöffen pedig az által, hogy Ns Lovas Seregünk' Tifzt Urainak, Felséges Urunk' a' Gyaloglág' Tifztjeire nézve kegyelmessen előnkbe adott példája szerént, fejénként három hólnapi, minden Lovas és Gyalog köz Vitéznek pedig egy hólnapi 'söldöt (az általok meg tartott minden némű ruházatokon felül) ajándékoztunk. — De ki-mutattuk azt szóval is, ezen Tek. Ns Vármegye Szóffzóllója Tek. Nzt. és Vzlő *Kis-Csóltói Ragályi István* Fő Notarius Úr által, a' számoffan öfzve sereglett Rendek és Nép között, Kerületbéli Generális, Brigadiros, Fő és Al-Tifzt Urakhoz, 's az egész Felkelt eggyesült két Ns Sereghez tartott következendő ékes, és egyenes szívbül eredett megköfzönő Befzéd által:

Tekintetes Vitéztlő Seregek!

Végre a' nagy méltatlanfág, a' szeretetlen-

lég, a' nyughatatlanság, a' töprönkedés, a' félelem, a' fájdalom és a' dühöflég; minekutánna a' Természetet hofzaffan fárasztotta, az erőt el-lankasztotta; rabúl adta magát a' józan okofságnak, az emberiségnek. Ama kétfélegben esés képét ábrázattyan viselő fzagúldó kengyel futó nyaka szakadtában folytatott nyargalása közben le tartóztatott, az azt követő délczeg lovak futásokban meg állitattak, és maga a' szekérben' álló fő Vitéz a' kimiletlenül ki ontott emberi vértül meg-rézfegedett öldöklő paloffát hüvelyében rejtven, ama kettős ábrázatú kúltos Isten Templo-ma körül ört álló Strásait el mozdította, annak erőszakoffan bé rontott ajtainak bé zárlását tovább nem ellenzheti. — Ennek valóságát meg-értettük Felséges Királyunknak hozzánk botsájtott kegyelmes levelébül, tapasztallyuk is szerentséssen lett meg érkezésekbül, hogy a' békeff g Isten segedelme által tökéletessen meg köttettvén, minden háborúval öfzve kötött viszontagságoknak bé következhetésétül Jó Királyunk, édes Hazánk mentekké lettek, a' Hadi Csatákkal járó unfzó-lást, az öröm kialtás, a' viszfzálkodást az egygyesség, a' vérengező veszekedést a' barátságos nyájasság, a' nyughatatlanságot tsendesség váltották fel.

Mennél méltóbb tünődésre szolgálatott vala okot töllünk lett meg válásotok, mennél nagyobb töprönkedésre nyújtott alkalmatoffágot következhető Sorfotok' elménken való forgatása, annál tetemessebb örömmel borit el bennünket szerentsés meg érkezéseitek, és a' kedveffeitekhez lehető viszfzá térésre nyert engedelmetek.

Öregbíti Uly belső érzékenységünket azon tisztesség, és érdem, mellyet mindenek előtt, főtleff felsőbb helyen is nyertetek: meg-lévén Fel-

séges jó Királyunk (a' mint magát kegyelmessen ki fejezni méltóztatik) a' felől gyözetetve, hogy ha az ellenféggel szembe szállottatok volna, a' mostani idő pontyába szokásban lévő hadakozás nagyobb tökéletességre vitt módjához képest is, kívánatos elő menetelrel harczoltatok volna, és ez által a' többi ki költ Nemes seregekkel együtt a' Felséges uralkodó Háznak ditsőségét és fényességét a' Magyar névnek pedig dicsét, az egész Europa, és a' késő maradék előtt nyomosban elhíresítettétek: melly felső bizodalom, és kegyelmes meg gyözödések valamint a' Ns Seregek iránt tellyes mértékben vonzó szeretetünket, úgy annak Elöl járói iránt való szives hajlandóságunkat, 's hálaadó voltunkat is érzékenyítette.

Hasonló bizodalommal voltunk mi irántatok előre is, midőn ezen Zászlókat által adtuk, tellyes hiedelemmel lévén a' felől, hogy megfogjátok mutatói, melly igen buzog szivetek a' Királyért, a' Hazáért, megfogjátok bizonyítani, hogy ditső ölleiteknek vitéz maradéki legyetek.

Melly ki terjedt reményfégünk szinte a' Királyi meg elégedésig bé tellyesedvén, benneteket mint kedves Hazánkfiat hazafiai szeretettel kebelünkben bé fogadunk, örömmel, egyszersmind haláadó szivvel viszfá vészszük kezeitekbül ezen eddig hiven meg őrzött 's általatok nyertek ditsérettel, érdemmel ékesített Zászlókat is; különösen örvendezvén azon, hogy az Ur Isten benneteket minden veszélytül meg óltalmazott, nekünk és kedveseiteknek szerentsélsen viszfá adott. Szivesen közfönyük azon hazafiai szereteteiket és Vitézi magatok' el szánását, melly szerint törvényes kötelefségtek bé töltése mellett, érettünk magatokat és életeket el ajánlottatok; bizonyos-

bokká teszünk a' felől benneteket, hogy illy jeles tselekedetetek által tántorithatatlan hazafiui szeretetünket, sőt háládatofságunkat megnyertétek, és hogy minden alkalmatofságot becsben fogunk tartani, mellyben illy benneteket hiven szerető és háládatos vóltunkat munkálsan fogjuk bizonyithatni.

(*A' többit más alkalmatossággal*)

Hont Vármegyében, N. Kereskény 10. May.

Érdemnek Jutalom, Jutalomnak háládatofság 's annak meg ösmérése, az igaz következései.

A' mi Vármegyénk leg kisebbbe sem mulasztotta el ditsőségesen ki mutatni, mely nagyra betsülli Hazánk javának boldogulása el nyérése végett, ezen most szét oízlott fel kelés alkalmatofságával tett hiv 's szives szolgálatinkat. Hónapjainkba igaz szívü indulattal bé fogadott.

A' folyó hónap negyedikén *Szalkán* számos bki küldöttjei által meg köszöntetett, ahol is *Podhorszky János* első Kapitány Urunk betsültre méltó Élet párja minnyájunkat, kik Fel-Tisztek vóltunk, 's az öszve gyűlt Státusokkal negyvenen felül lehattunk, gazdag ebéddel meg vendégelt. Harfogtak untalanúl hegedü, dob, trombita 's több rendbéli fúvó szerszámok. Örültek, kik ohajtva vártak; örültünk mi? azok, hogy szerentsélsen vissza tértünk; mi, hogy hites párjaink, testvéreink 's jó barátink karjaik között magunkat szemlélhattük. Illy tántorító öröm özönibe töltöttük még az ejszakának több mint felit is.

Más nap jó korán *Kementze* felé siettünk, ahol

az Attyánkfiaink jó Barátok 's más köz nép temérdek fokafága reánk várakozott. Itt lehetett bővebb mértékben látni az igaz örömnök valóságos jeleit; szemek mosolygása, arczatok vidámsága, ruházat tisztelése 's több öröm adományi szint-annyi tanú bizonylági voltak szives elfogadásunknak. Dörögtek a' számtalanúl ki lövetett mozsárok; harsogtak a' külömb külömbféle muzsika zengési; hangzott sürüén a' majd a' Státusokra, majd mi reánk czélozó, Vivat szó. Lehetetlen vólt akkor tsak képzelní is, mi a' szomorúság. Harom nap szüntelenúl vendégei vóltunk a' Vármegyéneknek.

De más módon sem mulasztotta el erántunk való szíveffégét ki nyilatkoztatni. Minden Tisztnek a' maga pakoló lovát — kit Hazánkbul ki menetelekör olly fel tétel alatt kinek kinek közülünk adott vólt, hogy azt, vagy annak az árát; haza jövetelünkör meg térítjük — azon kívül három hónapi fizetést, a' köz legényeknek pedig öt napit, ajándékúl ajánlott.

Boldog a' Hazáért felkelő, kinek az itthon maradott haza társai annyira betsülik az erdemét! de boldog a' Haza maga is, a' ki a' maga vitézei' tselekedeti által dízesíttetik!

Szigethről, Máramorosból:

„Még az el múlt Mártiusban midön a' Vátzon fel állítándó Siket-Némák Institutuma ki-hirdette-tett, a' mi Oskolánkbeli ifjuság jó szántából conferált erre 25 Rft. 16 $\frac{3}{4}$ krt; mellyek a' Ns Vármegyének által is adódtak, maga helyére való küldés végett; ebbe még az apróbb gyermekek is adtak a' mi töllek tölt, három négy krt.

P. D.